

﴿ 71. MEKTUP ﴾

٧١- ﴿ الْمَكْتُوبُ الْحَادِي وَالسَّبْعُونَ: إِلَى جَنَابِ الْمَخْدُومِ زَادَةَ مُحَمَّدٍ عَبْدُ اللَّهِ فِي بَيَانِ التَّمْيِيزِ بَيْنَ دَقَائِقِ الْمَوْهُومِ الَّذِي هُوَ الْعَالَمُ وَبَيْنَ الْمَوْجُودِ الْحَقِيقِيِّ الَّذِي هُوَ صَانِعُ الْعَالَمِ ﴾

﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ إِنَّ النَّقْطَةَ الْجَوَالَةَ الَّتِي تَنَشَأُ مِنْهَا الدَّائِرَةُ فِي الْوَهْمِ كَمَا أَنَّهَا مَوْجُودَةٌ فِي الْخَارِجِ مَوْجُودَةٌ فِي الْوَهْمِ أَيْضًا وَلَكِنَّ وُجُودَهُ هُنَاكَ بِإِلَاقَابِ ظُهُورِ الدَّائِرَةِ وَهَنَا بِهَذَا الْتِقَابِ وَكَوْنُهَا مَوْجُودَةً فِي الْخَارِجِ لَا بِمَعْنَى أَنَّ لَهَا فِي كِلَا الْمَرْتَبَتَيْنِ وُجُودًا عَلَى جِدَةٍ كَلَّا بَلْ لَهَا وُجُودًا وَاحِدًا فِي الْخَارِجِ وَالْوَهْمِ هُنَاكَ بِإِلَاقَابِ الدَّائِرَةِ وَهَنَا مَعَ الْتِقَابِ وَهَذِهِ الدَّائِرَةُ الْمَوْهُومَةُ الَّتِي لَهَا ظُهُورٌ فِي الْوَهْمِ بِإِلَاقَابِ وُجُودٍ إِنَّمَا حَدَثَتْ مِنْ غَلْطِ الْحَيْسِ فَإِنْ جُعِلَتْ فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ مَوْجُودَةٌ وَأُعْطِيَتْ ثَبَاتًا وَاسْتِقْرَارًا وَظُهُورًا بِالْوُجُودِ لَخَرَجَتْ مِنْ غَلْطِ الْحَيْسِ الْبُتَّةِ وَصَارَتْ مِنْ جُمْلَةِ نَفْسِ الْأَمْرِ وَتَرْتَبَتْ عَلَيْهَا أَحْكَامُ صَادِقَةٍ فَلِهَذِهِ الدَّائِرَةُ فِي الْوَهْمِ حَقِيقَةٌ وَصُورَةٌ فَحَقِيقَتُهَا هِيَ النَّقْطَةُ الْجَوَالَةُ الَّتِي هِيَ بِهَا قَائِمَةٌ وَصُورَتُهَا هِيَ الدَّائِرَةُ نَفْسُهَا الَّتِي عَرَّضَ لَهَا فِيهِ ثُبُوتٌ وَثَبَاتٌ وَهَذِهِ الصُّورَةُ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ عَيْنَ تِلْكَ الْحَقِيقَةِ لُبُوتِ أَحْكَامِ مُتَمَايِرَةٍ فِيهَا وَلَكِنَّهَا لَيْسَتْ بِبَعِيدَةٍ عَنِ الْحَقِيقَةِ وَمُنْفَكَّةٍ عَنْهَا فَإِنَّ الْمُتَحَيَّلَ بِهَذَا الظُّهُورِ هُوَ الْحَقِيقَةُ ﴿شِعْرٌ﴾

إِنِّي أُرِي لِعَايِرِي حِينَ أَذْكُرُهَا ﴿ بِذِكْرِ زَيْنَبَ عَنْ لَيْلَى فَأَوْهَمَهُ

قَالَ حَضْرَةُ الشَّيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ الْعَرَبِيِّ قُدِّسَ سِرُّهُ فِي هَذَا الْمَقَامِ «إِنْ شِئْتَ قُلْتَ إِنَّهُ حَقٌّ وَإِنْ شِئْتَ قُلْتَ إِنَّهُ خَلْقٌ وَإِنْ شِئْتَ قُلْتَ إِنَّهُ مِنْ وَجْهِ حَقٍّ وَمِنْ وَجْهِ خَلْقٍ وَإِنْ شِئْتَ قُلْتَ بِالْحَيَرَةِ لِعَدَمِ التَّمْيِيزِ بَيْنَهُمَا». يَنْبَغِي أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ هَذَا التَّمْيِيزَ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالصُّورَةِ وَإِنْ كَانَ فِي الْوَهْمِ وَلَكِنْ لَمَّا صَارَتْ الصُّورَةُ مَوْجُودَةً فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ بِإِيجَادِ اللَّهِ تَعَالَى وَحَصَلَ لَهَا فِيهَا ثَبَاتٌ وَتَقَرُّرٌ كَانَتْ مِنْ جُمْلَةِ نَفْسِ الْأَمْرِ الْبُتَّةِ وَحَصَلَ لَهَا تَمْيِيزٌ

مُطَابِقٌ لِنَفْسِ الْأَمْرِ وَصَارَتْ مَوْجُودَةً خَارِجِيَّةً بِطَرِيقِ الظَّلِيلَةِ فَإِنَّ وُجُودَ الصُّورَةِ كَمَا أَنَّهُ ظِلٌّ وَوُجُودَ الْحَقِيقَةِ كَذَلِكَ كَانَتْ مَرْتَبَةُ الظُّهُورِ بَعْدَ حُصُولِ الْكَوْنِ وَالْوُجُودِ ظِلُّ الْخَارِجِ أَيْضًا فَلَمَّا كَانَ التَّمَيُّزُ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالصُّورَةِ بِحَسَبِ نَفْسِ الْأَمْرِ بَلْ كَانَ خَارِجِيًّا ائْتَمَعَ حَمْلُ أَحَدَيْهِمَا عَلَى الْأُخْرَى وَلَمْ تَكُنْ إِحْدَيْهِمَا عَيْنَ الْأُخْرَى وَمَنْ قَالَ يَعْنِيهِمَا فَهُوَ لَمْ يَفْهَمْ غَيْرَ التَّمَيُّزِ الْوَهْمِيِّ وَلَمْ يَبْهُتْ عِنْدَهُ غَيْرُ الْأَمْتِيزِ الْعِلْمِيِّ سُبْحَانَ اللَّهِ قَدْ صَارَتْ مَرْتَبَةُ الْوَهْمِ بِوَاسِطَةِ إِيجَادِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ الْوَاقِعِ فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ خَارِجًا وَنَفْسِ الْأَمْرِ وَصَارَتْ مَا وَرَاءَ الْعِلْمِ وَالْخَارِجِ الْمُتَعَارِفَيْنِ وَلَمَّا صَارَتْ هَذِهِ الْمَرْتَبَةُ خَارِجًا مُيَزَّتْ فِيهَا مَرْتَبَةُ الْوَهْمِ وَصَارَتْ النُّقْطَةُ مَوْجُودَةً خَارِجِيَّةً وَالدَّائِرَةُ النَّاشِئَةُ مِنْهُ سُمِّيَتْ مَوْهُومَةً وَالْعَجَبُ أَنَّ الصُّورَةَ الَّتِي هِيَ نَاشِئَةٌ مِنَ الْحَقِيقَةِ وَكُلَّمَا فِيهَا حَاصِلُ فَهُوَ مِنَ الْحَقِيقَةِ وَلَا انْفِكَالُ لَهَا عَنِ الْحَقِيقَةِ أَضْلًا قَدْ افْتَرَقَتْ عَنِ الْحَقِيقَةِ بِلَا اخْتِيَارٍ وَأُخْرِجَتْ مِنَ الْوَهْمِ إِلَى التَّحْقِيقِ وَصَارَ التَّمَيُّزُ الْوَهْمِيُّ خَارِجِيًّا يَنْبَغِي أَنْ يُلَاحِظَ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ هُنَا حَيْثُ صَيَّرَ الْأَشْيَاءَ الْمَحْضَ بِقُدْرَتِهِ الْكَامِلَةِ شَيْئًا عَالِمًا بَصِيرًا قَادِرًا مُرِيدًا قَالَ وَاحِدٌ مِنَ الْأَكَابِرِ ﴿شِعْرٌ﴾

جو کہ او شد چشم کوش و دست و پای ❦ خیره ام در چشم بندی ای خدای

وَلَا يَحَالُ لِرَبْطِ الْعَيْنِ فَإِنَّ رَبْطَ الْعَيْنِ إِنَّمَا يَبْهُتُ فِي حَمْلِ يُرَى فِيهِ غَيْرُ الْوَاقِعِ وَاقِعِيًّا وَهَذَا قَدْ صَيَّرَ قُدْرَةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ غَيْرَ الْوَاقِعِ وَاقِعًا وَجَعَلَ الْأَحْكَامَ الْكَاذِبَةَ الَّتِي كَانَتْ فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ صَادِقَةً وَالشَّيْخُ يَقُولُ بَعْدَ التَّمَيُّزِ بَيْنَهُمَا وَالْحَالُ أَنَّ بَيْنَ الْعَبْدِ وَالرَّعْبِ مَسَافَةٌ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ إِشَارَةٌ إِلَى ذَلِكَ وَالشَّيْخُ بِنَفْسِهِ أَيْضًا مُعْتَرِفٌ بِبُعْدِ الطَّرِيقِ هَذَا وَلِهَذَا قَالَ بِالْخَيْرَةِ وَلَا يَظُنُّنَّ الْأَبْلَهُ مِنْ بُعْدِ الطَّرِيقِ أَنَّ الْحَقَّ سُبْحَانَهُ بَعِيدٌ فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ قَرِيبٌ بَلْ أَقْرَبُ إِلَى الْعَبْدِ مِنْ نَفْسِ الْعَبْدِ بَلْ هَذَا الْبُعْدُ إِنَّمَا هُوَ بِاعْتِبَارِ الدَّرَكِ وَالْمَعْرِفَةِ لَا بِاعْتِبَارِ الْمَكَانِ وَالْمَسَافَةِ وَالنُّقْطَةَ الْآخِرَةَ مِنَ الدَّائِرَةِ أَقْرَبُ النُّقْطَةِ إِلَى الْمَبْدَأِ وَلَكِنْ لَمَّا جُعِلَ ظَهْرُهَا إِلَى جَانِبِ الْمَبْدَأِ وَوَجَّهَهَا إِلَى طَرَفٍ آخَرَ وَقَعَ وَجْدَانُهُ مَعَ وُجُودِ قُرْبِهِ مِنَ الْمَبْدَأِ بَعِيدًا

وَمَرْبُوطًا بِطَيِّ حَمِيعِ النَّقِطِ ﴿شُعْرٌ﴾

ای کمان و تیرها بر ساخته * صید نزدیک تو دور انداخته

هر که دور انداز ترا و دور تر * از دین صید است او مهجور تر

نَعْمَ مَنْ لَمْ يَقَاسِ شَدِيدَ الْبُعْدِ لَا يَعْرِفُ قَدْرَ الْقُرْبِ مَا صَنَعَ اللَّهُ مُبْحَاثَةً فَهَوَ خَيْرٌ
وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.

TÜRKÇE ANLAMI

- Mahdûmzâde Muhammed Ubeydullah Hazretleri'ne yazılmıştır
- Mevhûm olan âlem ile âlemin yaratıcısı olan Hakîkî Mevcûd'un inceliklerinin birbirinden nasıl ayrılacağı

"En yüce mesel (vasıflar) Allah'ındır"¹²

Vehimde dâirenin kendisinden doğduğu, dairevi olarak hareket eden nokta hâriçte var olduğu gibi vehimde de vardır. Ancak noktanın oradaki varlığı dairenin zuhûrunun perdesiyle değilken buradaki varlığı o perdeyledir.

Bu noktanın hariçte var olması, "noktanın her iki mertebede de müstakil bir varlığı vardır" mânâsında değildir. Aksine onun hâriçte bir tek varlığı vardır. Vehim orada dâirenin zuhûruyla perdelenmiştir. Burada ise dairenin perdesiyledir. Ancak vehimde zuhûr eden bu mevhum dâire gerçekte varlıksızdır. Onun varlığı bizim hissimizin yanılması sonucu meydana gelmiştir.

Eğer o daire, bu mertebede var kılınırsa, kendisine sabitlik, yerleşiklik ve varlıkla zuhûr vasıfları verilirse hissin yanılmasından çıkar ve nefsu'l-emirden olur. Üzerine doğru hükümler terettüp eder.

Vehimdeki bu dâirenin hakîkati ve sûreti vardır. Hakikati, kendisiyle kâim olduğu dolaşan nokta iken, sûreti, kendisi için sübût ve sebât hâsıl olan dâirenin kendisidir. Bu sûret, kendisinde temâyüz

¹² Nahl, 60.

eden hükümlerin sübûtu sebebiyle o hakikatin aynı olmasa da hakikatten uzak ve ayrı da değildir. Çünkü bu zuhur ile tahayyül edilen şey, hakikattir.

*Ben "Zeynep" desem de murdım "Leyla"dır,
Maksadım, onu ağıyardan kayırmaktır.*

Hazret-i Şeyh Muhyiddîn b. el-Arabî (k.s.) bu makamda demiştir ki: "Dilersen onun Hak olduğunu, dilersen halk olduğunu söylersin. Dilersen bir cihetten Hak, bir cihetten de halk olduğunu söylersin. Ya da dilersen ikisinin arasını ayıramadığın için hayrete düştüğünü söylersin."

Bilmek gerekir ki, hakikat ile sûret arasındaki bu ayrım vehimde olsa da Allah Teâlâ'nın icâd etmesiyle, sûret bu mertebede mevcut olup kendisi için devamlılık ve yerleşme hâsıl olduğundan dolayı nefsu'l-emir cümlesinden olmuş ve kendisi için nefsu'l-emire mutabık bir temeyyüz meydana gelmiştir.

Gölge olma yoluyla hâricî bir varlığa dönüştü. Çünkü sûretin varlığı, hakikatin varlığının gölgesi olduğu gibi, zuhur mertebesi de kendisinde oluş ve varlık hâsıl olduktan sonra hâricin gölgesi oldu. Hakikat ile sûret arasındaki ayrılık nefsu'l-emr açısından, hatta hâricî olduğu için birini diğerinin üzerine hamletmek mümkün değildir. Biri diğerinin aynı değildir. Bunların aynı olduğunu söyleyen, vehmî ayrılığın dışındakileri anlamayandır. İlmî farklılıktan başka bir şey bilmeyendir.

Subhânallâh! Vehim mertebesi Allah Sübhânehû'nun kendisini o mertebede vâretmesiyle hârice ve nefsu'l-emire dönüşmüş, bilinen ilmin ve hâricin ötesinde olmuştur. Bu mertebe hârice dönüştüğü için orada vehim mertebesi ayırt edilmiştir.. Nokta mevcut ve hâricî olmuştur. Noktadan doğan dâire mevhum olarak isimlendirilmiştir.

Tuhaftır ki, sûret hakikatten doğmuştur. Sûrette bulunan her şey hakikatten gelmekte olup hakikatten kesinlikle ayrılmazlar. Ancak kendi tercihleri olmaksızın hakikatten ayrılmışlar ve vehimden gerçeğe çıkarılmışlardır. Vehmî olan ayrım hâricî olmuştur.

Burada, Allah Sübhânehû'nun, *"Bu, herşeyi sapasağlam yaratmış olan Allah'ın sanatıdır."*¹³ âyet-i kerîmesi iyi düşünülmelidir. Çünkü O, kudret-i kâmileyle hiçi/hiç olanı, bilen, gören, gücü olan ve dileyen şeye çevirmiştir. Büyüklerden biri demiştir ki:

*Madem ki O olmuştur göz, kulak, el ve ayak,
Hayret ki, nedendir kulun gözlerini bağlamak?*

Halbuki burada gözü bağlamak söz konusu değildir. Çünkü gözü bağlamak, olmayanın oluyor olarak görüldüğü yerlerde ancak söz konusu olabilir. Bu makamda Hak Sübhânehû'nun kudreti olmayanı var kılmış ve o mertebede var olan yalan hükümleri doğruya çevirmiştir.

Şeyh, ikisinin arasında bir fark olmadığını söylemektedir. Halbuki kul ile Rabb arasında elli bin senelik bir mesafe vardır. Allah Sübhânehû'nun *"Melekler ve Rûh, miktarı elli bin yıl süren bir gün içinde O'na çıkar."*¹⁴ âyet-i kerîmesi buna işaret etmektedir. Şeyh'in kendisi de yolun uzaklığını kabul etmektedir. Bundan dolayı hayrete düşmüştür.

Bazı budalalar yolun uzunluğundan dolayı Hak Sübhânehû'nun uzakta olduğunu sanmasın! Çünkü O, yakındır. Hatta O (cc.) kula kendisinden daha yakındır. Bilakis burada sözü edilen uzaklık idrak etme ve bilme itibâriyledir. Yoksa mekan ve mesafe itibariyle değildir. Dâirenin bitimindeki nokta başlangıcına en yakın olan noktadır. Ancak sırtı başlangıca ve yüzü başka tarafa dönük olursa başlangıca yakın olmasına rağmen oradaki varlığı uzaktır. Yaklaşması bütün noktaları aşmaya bağlı kılınmıştır.

*Ey ok ve yay kuşanmış olan,
Av yakındayken uzağa atan.*

*Uzağa atan daha uzaktır,
Hem kendisinden hem avdan.*

Uzaklığın sıkıntılarıyla denenmeyen tabii ki, yakınlığın kadrini bilmez. Allah'ın sanatı, en hayırlıdır. Selâm hidâyete tâbi olanların üzerine olsun.

¹³ Neml, 88.

¹⁴ Meâric, 4.

﴿ KELİME ANLAMI ﴾

71. إِلَى الْمَكْتُوبِ الْحَادِي وَالسَّبْعُونَ < Yetmiş birinci mektup (Kime gönderilmiştir?) **إِلَى** Mahdum zade Muhammed Ubeydullah'a (Ne hakkında?) **بَيْنَ دَفَائِقِ** Ayırmayı beyan hakkındadır (Neyi ayırmak?) **وَبَيْنَ الْمَوْجُودِ** Mevhumun incelikleriyle **الْعَالَمِ** Ki, o alemdir **الَّذِي هُوَ الْعَالَمِ** Ki, o alemdir **الَّذِي هُوَ صَانِعُ الْعَالَمِ** Ki, o alemi yaratan **الْحَقِيقِي** Hakiki mevcudun arasını **اللَّهِ** Allah'tır. >

إِنَّ النُّقْطَةَ الْحَوَالَةَ Kuşkusuz dönen **وَاللَّهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى** En üstün misal Allah'a aittir **فِي الْوَهْمِ** Vehimde **الَّتِي نَشَأَتْ مِنْهَا الدَّائِرَةُ** Ki, ondan daire oluşmuştur (Nerede?) **مَوْجُودَةٌ فِي الْوَهْمِ** Nasıl ki o nokta hariçte mevcut ise **كَمَا أَنَّهَا مَوْجُودَةٌ فِي الْخَارِجِ** Fakat noktanın oradaki (hariçteki) **وَلَكِنَّ وَجُودَهُ هُنَاكَ** Vehimde de mevcuttur **وَهُنَا بِنِهَا يَنْقَابِ الظُّهُورِ الدَّائِرَةِ** Dairenin zuhur perdesi olmadandır **وَكُونُهَا مَوْجُودَةٌ فِي الْخَارِجِ** Noktanın **أَنَّ لَهَا فِي كِلَا الْمَرْتَبَتَيْنِ** Şu manada değildir: **لَا يَمَعْنَى** Nokta için **وَجُودًا عَلَى جِدَةٍ** Müstakil bir varlık vardır (anlamında değildir) **بَلْ لَهَا وَجُودًا وَاحِدًا كَلَّا** Hayır! Bilakis noktanın bir varlığı vardır (Nerede?) **هُنَاكَ يَنْقَابِ الدَّائِرَةِ** Orada (hariçte) daire **وَهُنَا مَعَ يَنْقَابِ** Burada (vehimde) ise perdeyle **وَهَذِهِ الدَّائِرَةُ** İşte bu mevhum daire **الَّتِي لَهَا ظُهُورٌ فِي الْوَهْمِ** Ki, onun vehimde zuhuru **إِنَّمَا حَدَثَتْ** (İşte bu mevhum daire) **بِلَا وَجُودٍ** Varlık olmadan **فَإِنْ جُعِلَتْ** Hissin yanılgısından sebep **مِنْ غَلْطِ الْحَيْسِ** (Neden sebep?) **وَأُعْطِيَتْ** Ve ona **فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ مَوْجُودَةٌ** Eğer, daire bu mertebede mevcut kılınır **وَيُظْهِرُهَا بِالْوُجُودِ** Ve varlıkla birlikte bir **وَأَسْتَفْرَارًا** (Ne?) **سَبَاتًا** Sebat, karar

zuhur (verilirse) لَخَرَجَتْ مِنْ غَلِيطِ الْحَيْسِ الْبَيَّةَ Elbette hissin yanılgısından çıkar
 gelir (Ne?) وَتَرْتَبَّتْ عَلَيْهِا Ve onun üzerine
 gelir (Ne?) فَحَقِيقَتُهَا هِيَ النُّقْطَةُ İşte vehimdeki bu
 daire için vardır (Ne?) وَصُورَةُ حَقِيقَةٍ Bir hakikat ve bir suret
 الَّتِي هِيَ بِهَا قَائِمَةٌ Ki, daire onunla kaimdir
 الَّتِي عَرَضَ Dairenin sureti ise dairenin bizatihi kendisidir وَصُورَتُهَا هِيَ الدَّائِرَةُ نَفْسُهَا
 وَهَذِهِ سُبُوتٌ وَتَبَاتٌ (Ne?) وَتَبَاتٌ Sübut ve sebat
 Şu عَنِ تِلْكَ الْحَقِيقَةِ (Ne?) Bu suret her ne kadar olmasa da
 Kendisinde farklı hükümler sabit لِيُبُوتِ أَحْكَامٍ مُتَمَايِزَةٍ فِيهَا (Niçin?)
 Ancak o suret uzak değildir عَنِ الْحَقِيقَةِ (Neden?)
 Hakikatten ayrı değildir وَهَذَا الظُّهُورُ بِهَذَا الظُّهُورِ Ve ondan ayrı da değildir
 O hakikattir «شِعْرٌ» Şiir: O hakikattir هُوَ الْحَقِيقَةُ

كُشْكُوسُز BEN İMADA BULUNUYORUM (Kime?) لِعَافِي Başkasına (Ne zaman?)
 Zeyneb'i بِذِكْرِ زَيْنَبَ Onu andığımda (Nasıl imada bulunuyorum?)
 Leyla'dan عَنْ لَيْلَى Böylece onu فَأَوْهَمَ Böylece onu
 vehme düşürüyorum.

HZ. ŞEYH MUHYİDDİN İBNE ARABİ (k.s.) قَالَ حَضْرَةُ الشَّيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ الْعَرَبِيِّ قَدِيسُ سِرِّهِ
 İstersen أَنْ شِئْتَ قُلْتَ إِنَّهُ حَقٌّ (Ne dedi?) Bu makamda (Ne dedi?)
 İstersen onun halk olduğunu وَأَنْ شِئْتَ قُلْتَ إِنَّهُ خَلْقٌ İstersen onun halk olduğunu
 Ve istersen dersin ki: O, bir yönden hak, وَأَنْ شِئْتَ قُلْتَ إِنَّهُ مِنْ وَجْهِ حَقٍّ
 Ve istersen hayrete وَأَنْ شِئْتَ قُلْتَ بِالْحَيْرَةِ Bir yönde de halktır وَمِنْ وَجْهِ خَلْقٍ
 İstersen hükmedersin (Niçin?) لَعَدَمِ التَّمَيُّزِ بَيْنَهُمَا İkisi arasında ayırım olmadığı için

Hakikat ve suret *أَنَّ هَذَا التَّمْيِيزَ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالضُّورَةِ* Bilinmesi gerekir ki, *يَنْبَغِي أَنْ يُعْلَمَ* *وَلَكِنْ لَمَّا* Her ne kadar vehimde olsa da *وَإِنْ كَانَ فِي الْوَهْمِ* arasındaki bu ayırım *فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ (Nerede?)* Fakat suret var olunca *صَارَتْ الضُّورَةُ مَوْجُودَةً* Bu mertebede *(Ne ile var olunca?)* *يُحْصَلُ لَهَا* Yüce Allah'ın yaratmasıyla *بِإِيجَادِ اللَّهِ تَعَالَى* *كَانَتْ* Sebat ve karar *وَتَقَرَّرُ (Ne?)* Ve bu mertebede surete hasıl olunca *فِيهَا* Ve o surete *وَحَصَلَ لَهَا تَمْيِيزٌ* Elbetteki nefsül emirden oldu *مِنْ جُمْلَةِ نَفْسِ الْأَمْرِ الْبَتَّةَ* *وَصَارَتْ مَوْجُودَةً* Nefsül emre uygundur *نَفْسُ الْأَمْرِ* *مُطَابِقٌ لِنَفْسِ الْأَمْرِ* bir ayırım hasıl oldu ki, *فَإِنَّ وُجُودَ* Gölge olma yoluyla *بِطَرِيقِ الظِّلِّيَّةِ (Nasıl?)* Ve harici bir varlık oldu *خَارِجِيَّةً* *كَمَا أَنَّهُ ظِلُّ وُجُودِ الْحَقِيقَةِ* Hakikatin varlığının gölgesi *أَنَّ هَذَا التَّمْيِيزَ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالضُّورَةِ* Çünkü suretin varlığı *كَانَتْ* Zuhur mertebesi de olmuştur *(Ne zaman?)* *بَعْدَ* *ظِلِّ* Oluşum ve varlık hasıl olduktan sonra *(Ne olmuştur?)* *ظِلِّ* Hakikat ve suret *فَلَمَّا كَانَ التَّمْيِيزُ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالضُّورَةِ* Haricin gölgesi *أَيْضًا* *بَلْ كَانَ* Nefsül emre göre *يَحْسَبُ نَفْسُ الْأَمْرِ (Neye göre?)* arasındaki ayırım olunca *بِرِينِ* Birini *إِمْتِنَعَ حَمْلُ إِحْدَيْهِمَا عَلَى الْأُخْرَى* harici olunca *خَارِجِيًّا* Bilakis (aradaki ayırım) *وَلَمْ تَكُنْ إِحْدَيْهِمَا عَيْنَ الْأُخْرَى* Ve biri, diğerinin *فَهُوَ لَمْ يَفْهَمْ* İkisinin aynı olduğuna hükmeden *وَمَنْ قَالَ بَعْدِيَّتَيْهِمَا* aynısı da olmadı *وَلَمْ يَبْهَتْ* Vehmi ayırmadan başka bir şey *(Ne?)* O anlamamıştır *عَنِ الْإِمْتِنَانِ الْعِلْمِيِّ (Ne?)* İlmi farklılıktan farklı *عِنْدَهُ* Ve onlara göre sabit olmamıştır *(Ne?)* *قَدْ صَارَتْ مَرْتَبَةُ الْوَهْمِ* Vehim mertebesi oldu *(Ne)* *سُبْحَانَ اللَّهِ* Allah Teâlâ'nın yaratması sebebiyle *(Öyle yaratma ki,)* *بِوَاسِطَةِ إِيجَادِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ* Bu mertebede vaki olan *(Vehim mertebesi ne oldu?)* *فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ* *وَصَارَتْ مَا وَرَاءَ الْعِلْمِ وَالْخَارِجِ الْمُتَعَارِفَيْنِ* Hariç ve nefsül emir *خَارِجًا وَنَفْسُ الْأَمْرِ*

صَادِقَةً (Onları ne kıldı?) Ki, o hükümler bu mertebede idiler (Neden?)
Geçerli kılmışlardır. وَالشَّيْخُ يَقُولُ بَعْدَهُمُ التَّمْيِيزُ بَيْنَهُمَا Şeyh (Muhyiddin) ikisi arasında bir fark
olmadığını söylüyor. وَالْحَالُ أَنَّ بَيْنَ الْعَبْدِ وَالرَّبِّ Halbuki kul ile rabbi arasında
تَعْرِجُ (şu) sözünü Allah'ın (şu) mesafesi vardır. عَمَّا بَيْنَ يَدَيْهِ أَلْفَ سَنَةٍ Elli bin senelik
mesafe vardır. كَانَ يَفْدَاهُ Öyle bir günde ki, Melekler ve ruh ona yükselir. الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ
Buna işaret eder. إِشَارَةٌ إِلَى ذَلِكَ (Bu ayet nedir?) Miktarı elli bin senedir. خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ
Şeyhin kendisi de وَالشَّيْخُ بِنَفْسِهِ أَيْضًا Yolun bu uzaklığını
Bu sebeple hayrete hükmetmiştir. وَلِهَذَا قَالَ بِالْحَيْرَةِ Aptal
Yolun uzaklığından (Neyi sanmıyorsunuz?) أَنَّ الْحَقَّ مِنْ بُعْدِ الطَّرِيقِ (Neden?)
Çünkü o yakındır. فَإِنَّهُ مُبْحَاهُ قَرِيبٌ Allah Teâlâ'nın uzak olduğunu Şubhanehü Bî'edü
Kulun nefisinden (Neden?) قَرِيبٌ إِلَى الْعَبْدِ Bilakis kula daha yakındır. (Neden?)
İlim ve idrak بِإِعْتِبَارِ الدَّرَكِ وَالْمَعْرِفَةِ İlim ve idrak sadece uzaklık değildir. هَذَا الْبُعْدُ إِنَّمَا هُوَ
Mekan ve mesafe uzaklığı itibarıyla değildir. لَا بِإِعْتِبَارِ الْمَكَانِ وَالْمَسَافَةِ
Başlangıca en yakın noktadır. أَقْرَبُ النَّقْطِ إِلَى الْمَبْدَأِ وَالنَّقْطَةُ الْآخِرَةُ مِنَ الدَّائِرَةِ
Ancak sırtı çevrilince (Nereye?) إِلَى جَانِبِ الْمَبْدَأِ وَكَأَنَّهُ لَمَّا جُعِلَ ظَهْرُهُمَا يَتَوَلَّاهُمَا Başlangıç
tarafına (çevrilince) وَوَجْهُهُمَا إِلَى طَرَفٍ آخَرَ Ve yüzü de başka tarafa (çevrilince) وَفَعَلَ
Başlangıca Mَعُجُودٍ قُرْبِهِ مِنَ الْمَبْدَأِ (Neye rağmen?) bulması oldu. وَجَدَانَهُ (Başlangıç) bulması oldu
Uzak (Neye rağmen?) وَبِطَوَّلِ طَرَفِ كُلِّ حَقٍّ وَبِطَوَّلِ طَرَفِ كُلِّ حَقٍّ Ve bütün
noktaları geçmeye bağlı (oldu) Şiir:

Av صید نزدیک تودور انداخته Ey ok ve yay kuşanmış olan ای کمان و تیرها بر ساخته yakındayken uzağa atan دور انداز تراودور تر Uzağa atan daha uzaktır
Hem kendisinden hem de avdan از جنین صید است اومهجور تر

لَا شَدِيدَ الْبُعْدِ (Neye?) Evet göğüs germeyen kişi (Neye?) Uzaklığın şiddetine
مَا صَنَعَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ يَعْرِفُ قَدْرَ الْقُرْبِ Yakınlığın kıymetini bilmez
عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ وَالسَّلَامُ (Kime?) O en hayırlısıdır Selam olsun
Hidayete tabi olana...